

מסכת שבת

פרק ד משנה ב

טומנו בשלחין, ומטלטلين אותו, בגין צמר, ואין מטלטلين אותו. כיצד הוא עושה, נוטל את כסוי והן נופלות. רבינו אלעזר בן עזריה אומר, קפה, מטה על צקה ונוטל, שמא יטלו ואיןו יכול להחזיר. וחכמים אומרים, נוטל ומחזיר. לא כסחו מבעוד يوم, לא יכפנו מפשחתה. כסחו ונתקלה, מתר לכטותו. ממלא את הקיתון וננתן למתנת הכהן, או מתנת הכסלה: